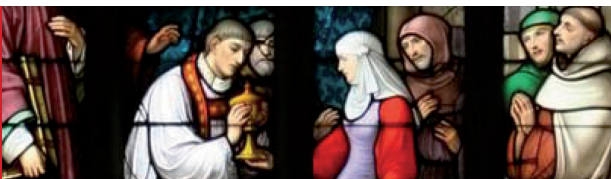

het aantal doopsels, vormsels, uitvaarten en huwelijken daalt flink. Om op deze ontwikkelingen in te spelen, heeft de staf van het aartsbisdom belangrijke stappen gezet. Zo zijn de ruim 300 parochies samengevoegd tot 49. En vanaf 2012 heeft iedere parochie één kerkgebouw als eucharistisch centrum, waar elke zondag een Eucharistieviering is. Dat betekent niet dat in de andere kerkgebouwen geen Eucharistieviering meer zal zijn, onderstreepte mgr. Hoogenboom. "Om ons beleid toe te lichten ontmoeten we deze maanden alle 49 parochiebesturen. Zij komen naar de Maliebaan voor een gesprek, een gezamenlijke maaltijd en een rondleiding. Dat zijn vruchtbare ontmoetingen."

'The Priests, cheap edition'

Diocesaan jongerenwerker Hao Tran vertelde over de Wereldjongerendagen in Madrid. Hij benadrukte dat het voorprogramma en de nawerking minstens zo belangrijk zijn als deze geslaagde WJD-editie: "Uiteindelijk gaat het erom dat jongeren Christus beter leren kennen. Daar doen we het voor." Uitsmijter was een optreden van 'The Priests, cheap edition' – een knipoog naar het succesvolle priestertrio 'The Priests' uit Ierland dat vele CD's verkoopt. Rector Kuipers, pastoor Hogenelst en pastoor Pikkemaat zongen drie komische liedjes waarin het kerkelijk leven 'toen en nu' aan de orde kwam.

priester 2.0

Het Fonds Priesteropleiding Aartsbisdom Utrecht heeft één doel: de beste opleiding voor priesters mogelijk maken. Wij willen zoveel mogelijk priesters op een optimale wijze scholen voor het Aartsbisdom Utrecht. We willen de opleiding versterken, onder andere door een nog breder opleidingsprogramma, optimale studie- en woonfaciliteiten en maximale ondersteuning aan onze priesters in opleiding. Dat kost geld. Helpt u mee? Maak uw gift over op rek.nr. 81.04.96.488, t.n.v. het Fonds Priesteropleiding Aartsbisdom Utrecht te Utrecht. Het fonds. Voor priesters van morgen.

Het Fonds Priesteropleiding is een initiatief van het Aartsbisdom Utrecht

Fonds Priesteropleiding

www.fondspriesteropleiding.nl

Geef niet op

U heeft er allicht het nodige van gezien of over gehoord in de media: deze zomer vonden de Wereldjongerendagen (WJD) plaats in Madrid. Een groots en spectaculair feest van geloof voor ca. 1,5 miljoen jongeren uit heel de

wereld! Met zo'n 200 jongeren was ons aartsbisdom daarbij goed vertegenwoordigd. Niet minder waardevol was het bezoek van ca. 100 jongeren uit ons bisdom aan de stad Zaragoza, voorafgaand aan die WJD. In Zaragoza wordt Maria vereerd als Onze Lieve Vrouw van de Pilaar. Het verhaal wil dat zij er in het jaar 40 – nog tijdens haar aardse leven! – verscheen aan de apostel Jacobus die grote moeilijkheden ondervond bij zijn missiewerk in de regio. Maria sprak hem moed in en vroeg hem niet op te geven. Als bewijs liet zij een zuil, een pilaar na. Deze staat nu in de imposante kathedrale basiliek. Op het grote plein van deze stad baden alle aanwezige jongeren de rozenkrans en werden de geheimen overwogen. Daarbij vertelde een jongere uit steeds een ander land wat dat geheim voor hem of haar betekende. Een Duitse jongen vertelde dat als hij om zich heen keek op school, het geloof weinig betekenis leek te hebben voor zijn leeftijdsgenoten. In de kerk was hij dikwijls de enige van zijn generatie en wanneer de parochie activiteiten organiseerde voor jongeren was de respons dikwijls gering. "En toch," zei hij, "blijf ik geloven, blijf ik naar de kerk gaan, omdat het voor mijzelf betekenis heeft." En tijdens deze dagen voelde hij zich daarin bevestigd. Het was alsof Maria door hem tot onze jongeren sprak: Geef niet op! Zijn verhaal is immers de ervaring van veel jonge mensen in onze Kerk vandaag. Zij zijn dikwijls eenlingen die ook nog eens vaak over het hoofd worden gezien in de parochie. Hoe belangrijk en vruchtbaar zijn dan de ontmoetingen met andere gelovige jongeren, zowel regionaal, nationaal als internationaal. In ons aartsbisdom kunnen we nu al de eerste vruchten merken van de WJD. De reünie was geweldig en veel reisgenoten blijven elkaar ontmoeten, zowel op Facebook als in het echt. Verschillende nieuwe jongerenactiviteiten worden opgestart zoals een dag voor misdienaars en acolieten, regionale dagen voor vormelingen en een jaarprogramma voor jongeren. Ook nemen 16 jongeren deel aan de vormingsweekenden die we samen met de bisdommen Haarlem-Amsterdam en Den Bosch organiseren. En als we dan in deze nieuwsbrief mogen lezen dat het aantal priesterstudenten voor ons bisdom dit jaar is verdubbeld ten opzichte van vorig jaar, dan mogen we oprecht tegen elkaar zeggen: Geef niet op! Ook al is er soms veel dat ons zorgen baart...

Vicaris Pauw

Nieuwsbrief van het Ariënsinstituut Aartsbisdom Utrecht

Nr. 7, december 2011

Contact: Ariënsinstituut
Keistraat 9
3512 HV UTRECHT

Bankrekeningnr. 81.04.96.488
t.n.v. het Fonds Priesteropleiding
Aartsbisdom Utrecht (te Utrecht)

Een goed begin...

Elk jaar opnieuw wordt op de laatste zondag van augustus de sterfdag van mgr. Alfons Ariëns (1860-1928) herdacht. Dit gebeurt met een gebedsviering bij zijn graf op de RK begraafplaats en een Eucharistieviering in de H. Hartkerk te Maarssen, waar hij de laatste jaren van zijn arbeidzaam leven pastoor is geweest.

Voor het Ariënsinstituut is deze herdenking tevens de start van het nieuwe studie- en vormingsjaar. Dit jaar mochten we vier nieuwe priesterstudenten begroeten. Mark Logtenberg (Zwolle) en Paulus Tilma (Maarssen) zijn inmiddels begonnen met hun priesteropleiding op de Tiltenberg. Ronald den Hartog (Culemborg) en Johan Visser (Etten) ontvangen op Bovendonk hun studie en vorming. Met de komst van de nieuwe studenten is het aantal verdubbeld: het aartsbisdom heeft op dit moment 8 priesterstudenten en met een andere kandidaat worden nog gesprekken gevoerd. Dat is een reden tot dankbaarheid en vertrouwen.

Gebedsviering

De groep studenten verzamelde zich in alle vroegte op de begraafplaats te Maarssen. De regen kwam met bakken uit de lucht toen mgr. Eijk de gebedsviering bij het graf van Ariëns opende. Gaandeweg echter konden de paraplu's ingeklapt worden en maakte de regen plaats voor een waterig zonnetje. Aansluitend vierden we de Eucharistie met de parochianen van Maarssen. Na een heerlijk kopje koffie in de pastorie gingen de studenten en de aartsbisshop naar een plaatselijke horeca-gelegenheid om de inwendige mens te versterken.

Spiritualiteit van de Eucharistie

Op 19 september vond op het Ariënsinstituut een bijeenkomst plaats van de Voortgezette Vorming. Allen die in het parochiepastoraat werkzaam zijn, worden geacht de eerste jaren van hun benoeming een

programma te volgen dat het Ariënsinstituut aanbiedt. Deze dag stond in het teken van de 'Spiritualiteit van de Eucharistie'. Pater E. van Heijst, lid van de congregatie van het Heilig Sacrament uit Amsterdam, was te gast en aan de hand van afbeeldingen uit de kunstgeschiedenis ging hij met de aanwezigen op zoek naar wat de Eucharistie voor hen betekent.

Intensieve trainingsdag

Op 1 oktober werd de Ontmoetingsdag van het Ariënsinstituut gehouden. Het was een geslaagde dag, waarover u elders in deze Nieuwsbrief een verslag aantreft. Op 24 oktober kwamen bijna 20 jonge priesters en pastoraal werk(st)ers samen voor een intensieve dag rond het thema: 'Grensoverschrijdend gedrag in het pastoraat'. De ontwikkelingen van de laatste tijd in onze Kerk met betrekking tot seksueel misbruik van kinderen maakt het buitengewoon belangrijk om hierover na te denken. Trainersgroep Wilde Kastanje was voor deze dag uitgenodigd. Er werd veel achtergrondinformatie gegeven en een actrice zorgde voor levensechte situaties, waarop de aanwezigen moesten reageren. Al met al een inspirerende en bijzondere dag.

Toekomst van de Kerk

U ziet: we zitten niet stil. Er is veel gebeurd en er staat nog veel te gebeuren. Samen willen we blijven werken aan de toekomst van de Kerk in het Aartsbisdom Utrecht. Bij deze belangrijke taak hebben wij ook uw hulp nodig. Ik vraag allereerst om uw gebed, voor onze studenten en om nieuwe roepingen. Maar wilt u ons ook financieel ondersteunen? Het Ariënsinstituut is voor een groot deel afhankelijk van giften van mensen zoals u die het roepingenpastoraat en de opleiding van nieuwe priesters een warm hart toedragen. Dank voor uw betrokkenheid, op welke wijze dan ook!

drs. P. Kuipers
rector Ariënsinstituut

Even voorstellen: Mark Logtenberg

Ik ben Mark Logtenberg, een geboren en getogen Zwollenaar. Het eerste levenslicht zag ik op 12 januari 1993, ik ben nu dus 18 jaar. Ik ben de oudste van drie kinderen: mijn zusjes zijn 15 en 17. Inmiddels ben ik begonnen met de opleiding voor priester aan de Tiltenberg, een keuze die niet van de ene op de andere dag is gemaakt.

Ik ben opgegroeid in een katholiek gezin, ik herinner me nog de gebeden voor het slapengaan uit mijn vroege jeugd. Helaas, rond de leeftijd van mijn eerste communie was het 'naar de kerk gaan' er een beetje af en gereduceerd tot ongeveer 1 keer in de maand. Toch ben ik na mijn vormsel misdienaar geworden. Eigenlijk met een wat slappe argumentatie, ik dacht namelijk: "Als ik dan toch naar de kerk moet kan ik net zo goed wat doen, dan hoeft ik niet de hele tijd stil te zitten." Als ik terugkijk denk ik dat God dit zo gewild heeft. Ik groeide langzaam weer wat naar de Kerk toe. Want doordat ik misdienaar was, kreeg ik de gelegenheid om mee te gaan naar Kevelaer als misdienaar. In Kevelaer wordt Maria vereerd als troosteres van de bedroefden. Dit heeft mijn leven getekend. Op 14-jarige leeftijd ben ik daar voor het eerst geweest, dat heeft mij zo geïnspireerd dat ik er in de jaren die daarop volgden ook steeds heen ben gegaan. Op 16-jarige leeftijd, tijdens de avondmis in de basiliek

van Kevelaer, had ik een heel bijzondere ervaring met het eucharistisch offer. Ik voelde mij volledig één met het Lichaam van Christus. Het was of Hij, in de gedaante van brood, volledig één was met mijn eigen hart. Die ervaring was erg emotioneel. Vanaf dat moment heb ik mij willen binden aan Christus. Die ervaring heeft mij doen beseffen hoe mooi het is om in Christus te zijn, ik kan me daarom ook moeilijk voorstellen waarom mensen dat niet zouden willen. Na een lange zoektocht naar wat God nu met mij wil, heeft Hij mij doen beseffen dat Hij mij wil als een van Zijn priesters. Inmiddels ben ik met veel vreugde begonnen aan de opleiding. Ik beseef dat de weg naar Christus vaak niet makkelijk is, maar Hij zal er altijd zijn om ons bij te staan. Dat geeft kracht, hoop en moed om door te gaan. Ik hoop dat u blijft bidden voor nieuwe roeping. Want zoals onze Heer zelf zegt: "De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig" (Luc. 10,2).

Even voorstellen: Paulus Tilma

Mijn naam is Paulus Tilma, ik ben geboren in Amsterdam en ben nu 18 jaar oud. In mijn tweede levensjaar verhuisde ik naar Maarssen. Ik ben de jongste uit een gezin met 7 kinderen: 5 broers en één zus. Enkele zijn al getrouwd en één is er priester. Wij zijn katholiek opgevoed. In Maarssen ben ik naar de basisschool gegaan en ik heb in Hilversum mijn Gymnasium-diploma gehaald. Afgelopen studiejaar ben ik begonnen aan de priesteropleiding op de Tiltenberg.

Mijn keuze voor het priesterschap heeft een lange weg achter de rug. Rond mijn 8ste jaar zei ik al dat ik priester wilde worden. Dat was geen heel bewuste keuze maar meer een ideaal, zoals veel kinderen zeggen dat ze brandweerman of piloot willen worden. Dit verlangen is altijd gebleven. Het verwoordde zich na verloop van tijd in de persoonlijke zorg die ik voor mensen voelde, vooral in het geloofsleven, en ook in het verlangen om het geloof door te geven aan andere mensen en het hen uit te leggen. Ik was toen onge-

veer 13 jaar. Naarmate ik ouder werd, begon ik mezelf af te vragen of ik nog steeds werkelijk priester wilde worden. Was het misschien iets wat ik mijzelf had aangepraat? Waren er nog andere dingen die ik leuk zou vinden om te doen? Daar heb ik toen goed over nagedacht, maar ik voelde toch telkens weer het verlangen sterk opkomen om priester te worden. En dat versterkte eigenlijk alleen maar hoe meer ik er over nadacht. Een belangrijk moment in mijn roepingsgeschiedenis is een retraite in Duitsland. Door de rust die daar heerste, ging ik mij geheel op God richten. Daar ontdekte ik Jezus' aanwezigheid in liefde in mijn hart, welke niet alleen voor mij was, maar juist om door te geven aan anderen. Al die verlangens naar het priesterschap die ik vóór die retraite had, werden toen geheel omvat door dat besef van die liefde van Jezus Christus en de naaste. Zo voel ik mij geroepen om als priester Jezus te volgen, om zijn blijde boodschap te verkondigen en de medemens lief te hebben zoals Hij dat deed. Jezus Christus zei eens: "Ik geef jullie een nieuw gebod: dat je elkaar liefhebt. Met de liefde die Ik jullie heb toegedragen, moeten jullie ook elkaar liefhebben" (Joh. 13,34).

Even voorstellen: Ronald den Hartog

Mijn naam is Ronald den Hartog, ik ben op 16 april 1973 geboren in Culemborg. Hier woon ik nog steeds met zeer veel plezier. Ik ben als enig kind opgegroeid in een katholiek gezin. Na mijn studie en militaire dienstperiode ben ik als verkoper binnendienst bij een automatiseringsbedrijf gaan werken. Momenteel ben ik werkzaam als Account Manager en houd ik me bezig met het adviseren en verkopen van IT diensten.

In mijn vrije tijd vind ik het heerlijk om te sporten (al doe ik dit te weinig), muziek te maken en te luisteren en met vrienden te eten. Daarnaast vind ik het mooi om te reizen: Guatemala en Israël maakten veel indruk op mij. Van jongs af aan ben ik bij de kerk betrokken geweest. Als kind was ik misdienaar en ik heb jarenlang bij de jongerenliturgie en het jongerenkoor gezeten. Ruim tien jaar geleden – ik

had een mooi huis, veel vrienden en een goede baan – begon ik mij af te vragen wat Gods plan met mij was. In die tijd zijn er verschillende scenario's, waaronder het priesterschap, de revue gepasseerd, maar ik heb hier toen geen gehoor aan gegeven. De afgelopen twee jaar ben ik mijn geloof en roeping verder gaan onderzoeken. Bij het aartsbisdom heb ik de pastorale school voor vrijwilligers gevolgd en sprak ik met verschillende mensen over 'roeping'. Het onderzoeken van een roeping vraagt tijd en gebed. Nadat ik een collegeweekend op de priester- en diakenopleiding Bovendonk had meegemaakt, heb ik besloten om mij aan te melden bij het Ariënsinstituut. Op Bovendonk voelde ik me meteen thuis en ik zie dit als een bevestiging van mijn roeping. Afgelopen mei kreeg ik de bevestiging van de rector dat ik werd toegelaten tot de priesteropleiding. Er ligt een spannende en mooie tijd voor me van studie, vorming en het uitdiepen van mijn roeping.

Ontmoetingsdag Ariënsinstituut

Het Ariënsinstituut hield op 1 oktober zijn ontmoetingsdag voor priesters, diakens, pastoraal werk(st)ers, priesterstudenten en leden van de Diocesane Gebedskring. Dit instituut in het centrum van Utrecht is een huis waar alles samenkomt wat met roeping, opleiding en vorming te maken heeft. Ruim honderd mensen kwamen naar Utrecht voor de Pontificale Eucharistieviering in de St. Catharinakathedraal en aansluitend de lunch en het lezingenprogramma in de Nicolaïkerk.

Hoofdcelebrant was hulpbisschop Woorts, hij verving aartsbisschop Eijk die in Tirana vergaderde. Tijdens deze Eucharistieviering ontvingen twee priesterstudenten hun aanstelling tot lector: Hein van den Berg en Johan Rutgers. In zijn homilie vertelde mgr. Woorts over Theresia van Lisieux, patrones van de missie: een meisje dat op 15-jarige leeftijd intrad in de Karmel van Lisieux en negen jaar later al overleed. Haar geschriften bevatten echter een grote geestelijke rijkdom, ook over haar roeping: het was de Liefde die haar de sleutel tot haar roeping in handen gaf. Mgr. Woorts: "De liefde overstijgt alle tijden en plaatsen. De liefde die God zelf is in Christus Jezus onze Heer,

die liefde heeft Theresia volledig vervuld en uitgestraald. Dat was de kern van haar roeping, dat is de kern van ons aller roeping, als ledematen van de Kerk."

Belangrijkste veranderingen

Rector Kuipers van het Ariënsinstituut zei in zijn welkomstwoord na de lunch dat een ontmoetingsdag "goed is om getuige te kunnen zijn van de vruchten van het gebed. Zoals de aanstelling tot lector van twee priesterstudenten. Er zijn nu acht priesterstudenten, twee diakenstudenten en 23 kandidaat pastoraal werk(st)ers en het is mooi om te weten dat zoveel mensen ons biddend ondersteunen. Dank daarvoor." Mgr. Hoogenboom zette in zijn lezing 'Pastoraat in beweging' de belangrijkste veranderingen in het pastoraat in het Aartsbisdom Utrecht op een rij. Zo is het aantal kerkgangers in 2020 met 44 procent gedaald, het aantal vrijwilligers met 36 procent en ook

